

Euronoviny

Euroškola Česká Lípa SOŠ s. r. o.

Držitel certifikátu DIN EN ISO 9001:2008
DIN ISO 29990:2010

listopad 2014

EDITORIAL

Milí čtenáři,

Ioni jsem se s vámi loučila přáním úspěšného školního roku. Když jsem shromažďovala materiál na vydání aktuálního čísla Euronovin, ujistila jsem se, že jsme společně

odvedli kus práce. Díky vašim hlasům je Euroškola držitelkou titulu Střední škola roku 2013/2014 v Libereckém kraji a je to i znamením toho, že máte svou školu rádi. Budu věřit, že svou pozici společně obhájíme. Hrdí můžeme být i na to, že Mgr. Vojtěch Holub získal prestižní Ocenění starostky za rok 2014 v oblasti práce s mládeží za projekt Holocaust očima pamětníků. Nenapadá mne činnost, kterou by „náš“ Vojta nezvládl. Lyžuje, leze po skalách, hraje na kytaru a obstojně k tomu zpívá, je skvělý angličtinář, umí to s foťákem i s kamerou. Věřím, že by zvládl i suchou nohou přejít řeku.

Mít víru ve své schopnosti a dojít k vytčenému cíli. O tom se s námi podělili absolventi Euroškoly Zdeněk Kratochvíl, zahraniční zpravodaj rádia Impuls v Kalifornii (str. 4) a Dan Zahradka, který svým objektivem zachycuje všechny krás(ky) světa (str. 7). Náš seriál Axis of Amazing prodlužujeme z USA, SAE, Švýcarska do Španělska za Karin Švecovou do provincie Alicante.

Pokud i vy máte někdy pochybnosti o tom, zda jsou vaše rozhodnutí správná, přečtete si text Ondra stále on the road na str. 3 a střipky z praxe v Braniborsku na str. 6, ujistíte se, že někdy štěstí, ale především důvěra ve vlastní schopnosti nás v životě posouvá dál.

Možná, že se vám Euronoviny dostávají do ruky v čase podzimních plískanic, doporučuji text Viva Malaga!, určitě se naladíte na letní strunu, zaslechnete šumění moře a zažijete pohodovou chvíli u vyprávění našich čerstvých absolventů. Lezení po skalách, výšlapy do hor, západy slunce, letní lásky a mnohem více zažili naši budoucí maturanti na parádním turistáku v Chorvatsku (str. 6).

Návod, jak se stát „štamgasty“ v Evropském parlamentu ve Štrasburku, najdete na titulní straně. Na tuto studijní cestu se vydáváme pravidelně od roku 2008 a je vždy úžasnou zkušeností a nezapomenutelným zážitkem. Oblíbeným cílem našich zahraničních výprav je také stará dobrá Anglie (str. 4)

Jsem velmi ráda, že jsme si vybauovali síť sociálních partnerů, díky kterým jde teorie ruku v ruce s praxí. Příležitost blýsknout se svými dovednostmi a potkat se s celebritami mají žáci hotelovky na prestižních akcích hotelů Morris. Náš další spojenec - Městská policie - umožnila třetákům „bezpečákům“ osahat si práci v terénu, víc ale neprozradím, přečtete si text na str. 3.

Letos nás čekají první maturity profílaxe Bezpečnostní služby, které právě v součinnosti s příslušníky Městské policie Česká Lípa a Hasičského záchranného sboru Libereckého kraje připravujeme. Věřím, že všichni maturanti budou tak úspěšní, jako jejich loňští kolegové „dálkaři“, kteří v češtině dosáhli srovnatelných výsledků s gymnazisty a v němčině jim dali dokonce na frak.

Rok 2014 bude co nevidět u konce, zanedlouho vplujeme do roku 2015. Co říká numerologie? 2+0+1+5=8. Osmička je číslem moci, síly a úspěchu. Jsme si dobře vědomi toho, že nezáleží jen na hvězdách, je to především na nás, abychom společně prožili úspěšný a pohodový školní rok.

Mgr. Petra Kašparová
ředitelka školy

Poděkování starostky za rok 2014 obdržel náš kolega. Gratulujeme!

Už od roku 2002 město Česká Lípa prostřednictvím ocenění vybraných osobností vzdává hold svým občanům, kteří se často nezištně ve svém volném čase věnují mládeži, záslužné podnikatelské, sportovní či kulturní činnosti.

Letošními laureáty, jejichž součet za 13 let trvání ceny již přesáhl číslo 60, jsou: František Zborník v oblasti kultury, Vojtěch Holub v oblasti práce s mládeží, Ludvík Engel v oblasti sportu, českolipský Klub českých turistů také v oblasti sportu a Hana Čerbáková v oblasti sociální a zdravotní.

Milý Vojto, děkujeme a gratulujeme!

V EVROPSKÉM PARLAMENTU JAKO DOMA

Již vícekrát se naši studenti zúčastnili programu Euroscola v budově Evropského parlamentu ve Štrasburku. Letos se nám to podaří dokonce dvakrát během jednoho kalendářního roku!

Euroscola je aktivita Evropského parlamentu, který umožňuje mladým Evropanům zasednout v jednacím sále ve francouzském Štrasburku, kde se v běžném pracovním dni během plenárních zasedání schází celkem 751 europoslanců. V každé členské zemi probíhají národní výběrové soutěže, ze kterých vychází skupiny, které pojedou do Štrasburku.

Karolína Peterková a dívky z H3 na vítězné selfie fotografii.

alespoň na chvíli viděli krásné zasněženou přírodu. Chuť na večerní lyžování si ale nechali zajít, protože museli další den brzo vstávat, aby stihli včas dojet do cíle.

V budově Evropského parlamentu byli naši studenti spolu s ostatními účastníky z 20 států EU rozděleni do 6 skupin, aby se jako skuteční europoslanci zabývali následujícími tématy: Životní prostředí a obnovitelné zdroje energie, Svoboda informací a občanská kultura, 2014 - Evropský rok boje proti plýtvání potravinami, Budoucnost Evropy, Evropské volby v roce 2014 a Zaměstnanost mladých lidí.

Po skončení práce ve skupinách, kdy jednacím jazyky byla pouze angličtina nebo francouzština, prezentoval v plenárním sále mluvčí každé skupiny závěry, ke kterým studenti při jednání došli.

A následovalo hlasování přibližně 500 přítomných. Vše tedy probíhalo podobně jako u skutečných europoslanců. Jednotlivé delegace ještě představily v krátkém vystoupení svoji školu a zemi.

Po evropské hymně, která v 18 hodin celou akci zakončila, si unavení, ale spokojení účastníci prohlédli Štrasburk a plni dojmů se vrátili domů.

Ondřej Spilka si svým návrhem plakátu zajistil účast na setkání ve Štrasburku.

„Vstupenku“ na lednové pracovní setkání mladých lidí vybojoval student zaměření Informatika a reklama Ondřej Spilka návrhem plakátu propagujícího evropské volby. Účast na blížícím se prosincovém setkání zajistily studentky zaměření Hotelnictví a cestovní ruch v čele s Karolínou Peterkovou svou vítěznou „selfie“ týkající se také evrovoleb.

Prosincová návštěva Evropského parlamentu je tedy před námi. Jaké to ale bylo v lednu?

Ve středu 29. ledna vyrazilo na cestu 24 Euroškoláků. Přenocovali v německém Schwarzwaldu v nadmořské výšce 1000 metrů, možná proto, aby zimě skoupé na sních

redakce a Mirek

AXIS OF AMAZING II

I letos pokračujeme ve „výslechu“ naši krajánků, absolventů Euroškoly, kteří se rozhodli žít v zahraničí. Naši „Axis of

Amazing“ prodlužujeme z USA, SAE a Švýcarska do Španělska za **Karin Švecovou** (maturantkou z roku 2007), která pobývá již šest let v provincii Alicante a pracuje pro mezinárodní společnost adSalsa Publicidad S.L na pozici Country Manager Czech Republic. Její návštěvy Čech jsou velmi sporadické a krátké, proto mne vždy potěší, když si ve svém programu najde čas na návštěvu „své SŠ“.

Proč jsem se rozhodla žít v zahraničí?

V mém případě by většina bývalých spolužáků očekávala, že tak učiním ihned po ukončení studia. Maminka totiž žije ve Španělsku již pomalu 20 let. Původně jsem však měla jiné plány. Mým snem bylo užít si po maturitě prázdniny ve Španělsku, vrátit se zpět do ČR a studovat vysokou školu. Několik dní před mým odjezdem do Čech jsem si však řekla: „A co kdybych to o rok odložila?“ To bylo mé osudové rozhodnutí. Realita je však jiná, než si ji ve většině případů plánujeme. Z jednoho roku to bude již 6 let, co žiji a pracuji v Alicante. Mám tu maminku, se kterou jsem velkou část svého života nežila, a usoudila jsem proto, že je na čase toto změnit. Jsem za to velmi ráda, i když postrádám zbytek rodiny.

Jaká byla má jazyková výbava?

Je velmi těžké na tuto otázku odpovědět. Z pohledu studenta jsem se cítila připravena, dokázala jsem se slušně vyjádřit, ale posléze jsem zjistila, že k tomu, aby se člověk mohl integrovat, tak jsem vlastně věděla hodně málo :-). Vše bylo těžší, protože tato země je jazykově rozdělena na několik dialektů. Ale nezoufala jsem. Pomohli mi lidé, kteří mne obklopují, časopisy, knihy a televize s titulky. Posléze bylo jen otázkou času, jak rychle budu schopna se vyjádřit na jisté úrovni a budu si moci popovídat na jakékoli téma a s kýmkoli.

První půl rok v cizině v 5 slovech.

Poznání, strach, smutek, zklamání, totální dno. Ještě bych dodala - ŠKOLA ŽIVOTA!

Co mám nejraději za zemí, kde žiji?

Ochota a vstřícnost lidí, kteří tu jsou velmi sympatičtí, rádi pomohou, nic pro ně není problém. Nikdy vám na nic neřeknou ne a toho si velmi cením. Prošla jsem i chvílemi jisté diskriminace, ale to asi zažili všichni mimo naši mateřskou zem. Miluju krásné slunečné počasí, které tu máme, moře a středomořskou stravu.

Největší překvapení?

Soužití různých kultur. V Alicante, kde žiji,

se prolíná hodně arabská a španělská kultura. Velmi mne překvapilo, že pro každého tu je pochopení a respekt, a to v mnoha pohledech, ať už jde o stravu, oděvy, místa setkání apod. Co mne však okouzilo, a musím to opětovně podotknout, je fakt, že nikdo vám nikdy neřekne na nic ne. I lidé, kteří vás neznají, vždy nabídnou pomoc...

Největší zklamání?

První rok mého života ve Španělsku. I s pomocí mé mamky bylo velmi těžké se dopracovat tam, kde jsem nyní. V životě si každý musí vybojovat své místo, svůj respekt a musí mít principy, na kterých stavět. První rok byl pro mne absolutním zklamáním, beznadějí a strachem, co budu dělat dál. Španělsko je již několik let finančně nestabilní a o to těžší je vybojovat si místo, které si přejeme! Ale řekla jsem si, když mohou jiní, tak proč ne já!

Co mi nejvíc chybí z Čech? (Co mi pobyt v zahraničí vzal a dal?)

Vzal mi část rodiny!!! Mé přátele a mé milované české jídlo. :-)

Sprátně se v cizině je opravdu velkým oríškem, ale postupem času jsem i tady našla spřízněné duše z různých koutů světa. Je pravda, že s internetem je to jednodušší, ale i tak to není ono. Mít milované lidi nablízku, nic nenahradí. Zvlášť když se stane nějaké neštěstí a nemáte možnost ihned sbalit kufry a jet! Na dálku se věci prožívají velmi špatně. Co mi pobyt dal? Dal mi pocit svobody, mnoho zdravého sebevědomí, naučil mne vystrčit lokty v mnoha situacích a vydupat si vlastní cíle. Dal mi též mnoho skvělých lidí, které bych u nás neměla šanci poznat, poskytl mi

daleko širší přehled o dalších kulturách, naučil mne také respektovat je a dal mi PAELLU!!! :-)

Plánuješ návrat do Čech?

Nikdy neříkej nikdy. Tato tři slova se mi ověřila v reálném životě, a proto zadní vrátka nezavírám. Nicméně prozatím NE, a kdyby se k tomu mělo někdy schylovat, hledala bych nejdřív jiné řešení, vrátit se domů by pro mne byla asi až poslední možnost. Ptáte se proč? Pracovní ohodnocení + 24 hodinový stres.

Co bych poradila lidem, kteří by také rádi vycestovali?

Určitě vycestovat se zázemím jak finančním, tak emocionálním. Ve světě je mnoho nástrah, kde ani finance nepomohou. Nejednejte unáhleně, stůjte si pevně za svým rozhodnutím, ale než ho učiníte, zvažte veškerá pro a proti. Vydat se do světa neznamená jen vydělat si více peněz, je to daleko složitější a ne každý je natolik silný, aby nové situace zvládl. Buďte trochu egoistou, protože začátky jsou kruté, a když nebudete myslet na sebe, nikdo jiný to za vás neudělá. Ve finále je všude chleba o dvou kůrkách a buď se někam vlastní silou propracujete, nebo vás svět sní. Mějte hodně trpělivosti a silnou vůli!

Touto cestou bych ráda poděkovala všem profesorům Euroškoly, od každého jsem si něco odnesla a v jistých situacích jsem na vás všechny moc vzpomínala a dodnes vzpomínám. Omlouvám se paní Kašparové za mé „zálety“ v hodinách němčiny, která na mne byla po dobu 4 let až moc :-). Ale pro změnu byla jste a jste pro mne nejlepší! Děkuji paní Bayerové za veselé hodiny českého jazyka - spřežky mi zůstanou v hlavě do konce života. Panu Dytrychovi děkuji za zábavné hodiny IT, panu Holubovi a Hoskovcovi za trpělivost s mou angličtinou, paní Hostinské za pevnou ruku v hodinách matiky, paní Koutské za základy španělštiny, panu Kuchařovi za zábavné hodiny v psilovně, paní Kuchařové za skvělé základy v účetnictví, které jsem posléze uplatnila ve španělštině, i když mi to dalo práci, paní Lukáškové za hodiny psaní na stroji, paní Pilecké, která báječně pojala hodiny ekonomiky, a nebylo třeba tolik taháků :-). Také děkuji paní kantýnské za skvělé bavorské bagety a bramborový salát :-), to nemělo chybu...Doufám, že jsem na nikoho nezapomněla...

Přeji vám všem mnoho úspěchů, dejte na slova profesorů, vědí o čem mluví! Já tomu začala věřit, až když jsem vše pociťovala na vlastní kůži. Neříkám, že by bylo pozdě, ale lepší je být připravený!

redakce a Karin

POZVÁNKA DO EUROŠKOLY

Celý tým Euroškoly srdečně zve zájemce o studium v rámci následujících aktivit:

INTERAKTIVNÍ DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ: 5. a 6. listopadu 2014 (8:30 - 15:00 hodin)

JEDEN DEN ŽÁKEM EUROŠKOLY: 19. února 2015 a 9. dubna 2015 (dle rozvrhu)

KONZULTAČNÍ DNY PRO UCHAZEČE: každé pondělí od 8:00 - 16:00 hodin (září 2014 - duben 2015)

ONDŘEJ ČASÁR, absolvent Euroškoly z roku 2011, patří mezi ty, kteří pravidelně sledují euroškolácký FB a v červnu vyhrál naši malou vědomostní soutěž. Požádali jsme ho, aby se vám představil.

Přemýšlel jsem, kde začít vyprávět o cestě, která mě zavedla až do Vídně, a uvědomil jsem si, že vše začalo již v 9. třídě ZŠ. Vzpomínám si na to, jak jsme tehdy obdrželi katalog SŠ Libereckého kraje. Prolistoval jsem ho asi tisíckrát a stále jsem se nemohl rozhodnout, jak se svým životem naložím. Mí rodiče se mě v tu chvíli snažili směřovat do Volyně, kde se nachází střední dřevařská škola. Mé rozhodnutí bylo ale nakonec jiné. Vybral jsem si Euroškolu. Pro mě jako liberecké a později bedřichovské dítě to tenkrát znamenalo stěhování do neznáma. Studoval jsem obor cestovní ruch a bavilo mě to.

Jelikož jsem člověk, který má rád velké životní změny, začal jsem přemýšlet o studiu v zahraničí. Využil jsem služeb organizace AFS a po třetího ročníku odjel na roční pobyt do USA. Bydlel jsem u hostitelské rodiny jménem Gimilaro ve městě Bedford ve státě New Hampshire. Navštěvoval jsem Bedford High School, která pro mě byla něco nevídaného. Dva roky nová škola pro 3 tisíce studentů měla k dispozici vlastní tělocvičny, obří jídelnu, velké moderní divadlo, které se dalo využívat i jako kino, několik venkovních hřišť na American-football, baseball, tenis, všechny učebny byly vybaveny Mac počítači. Nejvíce fascinující pro mě bylo obrovské parkoviště, kde již 16letí studenti nechávali své Hummery, Corvetty a jiné drahé automobily, které dostali od svých rodičů (Bedford je nejbohatší město v New Hampshire).

Rád bych se krátce zmínil i o své hostitelské

Ondra stále on the road...

rodině, do které patřily dvě děti (Sarah - o 4 roky starší, Joe - o 1 rok mladší než já). Od prvního dne se ke mně všichni chovali jako k vlastnímu, a to je pro člověka v nové zemi a kultuře velká podpora. Procestovali jsme mnoho zajímavých míst ve Státech i mimo ně. 10,5 měsíců uteklo jak voda a nastalo loučení, pro mě nejtěžší část pobytu. Opouštět hostitelskou rodinu je nepochybně těžší, než zamávat své vlastní před odjezdem, protože u té své víte, že za rok jste zpět a všechno se vrátí do původních kolejí.

Pobyt v Americe neměl chybu. S Gimilarovými udržuji intenzivní kontakt. Skypujeme minimálně jednou do měsíce a jednou za rok nebo dva s nimi jedu na dovolenou. Stále jsou pro mě mou druhou rodinou.

Po návratu do Čech mě čekal další kulturní šok. Pomalu zjišťujete, že to, na co jste si tam zvykli, ve vaší domovině funguje jinak a v tom horším případě nefunguje vůbec. Člověk se po návratu ptá sám sebe, jestli ještě do té své země patří.

V září jsem se vrátil zpět na Euroškolu, abych si dodělal poslední ročník a maturitu. Rozhodl jsem se, že kromě školy bych už rád pracoval. Vyšlo mi to, pozice recepčního v Babylonu byla moje. Čekalo mě tedy nekonečné přejiždění mezi Lipou a Libercem, ale díky Euroškolě jsem obojí zvládl a v červnu úspěšně odmaturoval.

Vše doposud probíhalo hladce a i při přijímacích zkouškách na Technickou univerzitu v Liberci na obor cestovní ruch jsem uspěl. Nebyl bych to ale já, abych si to nějak nezkomplikoval.

Potřeboval jsem asi změnu. Poslal jsem životopis do pražského hotelu Hilton. Při pohovoru jsem uspěl a práci měl v kapse. Ale názory zbytku rodiny na zaměstnání v Praze a studium v Liberci nebyly pozitivní... Pražskou nabídku jsem tedy odmítl, ale Front Office Manager Miguel Solera si mě tehdy pozval na schůzku a řekl mi, že o mě mají zájem a že se mi budou snažit vyjít vstříc. Ano, opět nastalo nekonečné cestování... Po půl roce jsem dostal možnost pracovat na executive reception, která se starala o VIP hosty, Diamantové členy hiltnovského věrnostního programu a všeobecně zámožnější klientelu.

Technická univerzita bohužel nesplňovala mé představy o studiu, a tak, když jsem na konci druhého semestru neobstál u zkoušky z makroekonomie, odchod z této školy byl pro mě spíš

vysvobozením než zklamáním. V Hilton Prague jsem stále setrval, ale jelikož se náš team hodně obměnil, začal jsem i já uvažovat o změně. Moje první plány směřovaly do Londýna. Zažádal jsem si o transfer do několika londýnských Hiltonů. Shodou okolností jsem našel i nabídku vídeňského Hiltonu Vienna Plaza na pozici Front Office Agent. V krátké době jsem absolvoval několik pohovorů přes Skype a do Vídně jsem jel pak i na osobní jednání.

Netrvalo dlouho a z Londýna přišly dvě lákavé nabídky. Už jsem si tam pomalu sháněl i bydlení a koupil letenku. To by mi to ale nesměl narušit telefonát z Vídně s lukrativnější pozicí. Nakonec jsem upřednostnil rozvoj svých jazykových znalostí a dobrou dostupnost Vídně z ČR. Na podzim roku 2012 jsem tedy nastoupil do vídeňského Hiltonu Plaza.

Čas pomalu běžel a já jsem opět přemýšlel o možnosti vrátit se na vysokou. Na brněnské Mendělevovalské univerzitě mi padl do oka obor vinařství a vinohradnictví, spadající pod Zahradnickou fakultu, která se nachází v Lednici na jižní Moravě (70 km od Vídně).

V září 2013 jsem začal první semestr kombinovaného studia.

Čas plynul dál a na podzim loňského roku bylo rozhodnuto, že v našem hotelu proběhne kompletní rekonstrukce a z toho důvodu bude na 5 měsíců uzavřen.

Náš Night Manager Stefan Miller se mě tehdy zeptal, jestli bych měl zájem jít s ním do druhého vídeňského Hiltonu (Hilton Vienna am Stadtpark) a pracovat v noci jako Night Auditor. Na tuto nabídku jsem s radostí kývnul.

Čas utekl jako voda a my jsme se pomalu vraceli zpět do Plazy. Do hotelu, který jsme znali, ale přesto ho nepoznávali, jelikož se kompletně změnil. Několik týdnů jsme se věnovali finálnímu přípravám před otevřením a 6. 6. 2014 přišel ten den, kdy jsme přivítali první hosty. Já jsem se rozhodl zůstat na noční, ale tentokrát již jako Assistant Night Manager. Svoji práci mám velice rád, a to hlavně díky perfektnímu týmu, kterého jsem součástí.

Nevím, kam mě v budoucnu život ještě zavede, ale ve Vídní jsem momentálně spokojený a pár let tu ještě nejspíš pobudu.

Za to, že můžu dělat to, co mě opravdu baví, vděčím i Euroškolě, která mi dala výbornou přípravu do života!

redakce a Ondra

Bezpečáci v akci

Teoretické znalosti, které studenti 3. ročníku oboru Ekonomika a bezpečnostní služby do této doby načerpali, naplňují praktickým obsahem a empirickým poznáním.

Moc děkujeme za spolupráci představitelům Městské policie a Hasičského záchranného sboru, kteří teoretickou i praktickou výuku na Euroškolě zajišťují. Z reakcí a názorů studentů P3B je zřejmé, že jejich vložená energie se neztrácí.

Malé střípky z velké praxe jsou tu pro vás:

„...řešení přestupků v terénu je o dost zajímavější než teoretická výuka ve třídě.“

Honza

„Zajímavý byl i pohled na naši generaci z druhé strany. Na ulici jsme totiž narazili na 16letého kluka, který byl evidentně pod vlivem alkoholu. Navíc se ještě choval drze, tak jsme ho zkontrolovali a odvezli domů. Rodiče asi neměli velkou radost.“

Denča

„Školní rok 2013/2014 byl pro mě velmi

přínosný, ostatně stejně jako ty předchozí. Ale tento školní rok byl přesto trochu výjimečný. Hlavně praxí u Městské policie v České Lípě, kde jsem měla možnost si konečně na vlastní kůži vyzkoušet své budoucí povolání. Zajišťovali jsme stopy u případů krádeží, legitimovali jsme bezdomovce na ulici a zasahovali jsme i u sebevražedného pokusu na Špičáku. Jsem moc ráda za možnost poznat Českou Lípou z trochu jiného úhlu pohledu.“

Kadlis
„Díky praxi jsem začal prací Městské policie mnohem více chápat.“

Radek
„Na praxi jsme zažili, jak to chodí od začátku služby, kdy se rozdávají úkoly, až po samotnou hlídku ve městě a jednotlivé zásahy.“

Lukas
„Noční služba, na rozdíl od denní, byla velice akční. Kontrolovali jsme bary, kluby, hospody i benzinové pumpy. V paměti mi určitě zůstane, jak jsme zajistili zdravotního řidiče, který už opravdu nemohl pokračovat v jízdě.“

Kuba

„Po absolvované praxi u Městské policie nechápu, proč si jí místní moc neváží a často na ni nadávají. Myslí si naopak, že bez ní

bychom neměli ve městě takový pořádek, jaký máme, protože počet případů, které jsme za těch pár dní, kdy jsem u policie „sloužil“, byl opravdu velký. Druhá polovina mojí praxe probíhala u Hasičského záchranného sboru České Lípy. Nejvíce jsem si užil obsluhování vysokozdvíhné plošiny. Ovládání je dost složité, hlavně proto, že musíte mít pod kontrolou dvě ramena a ještě koš. Ale zvládl jsem to celkem rychle a byla to opravdu úžasná zkušenost.“

Lukáš

„Byl pro mě nezapomenutelný zážitek pozorovat strážníky Městské policie, jak zasahují proti zfetovanému hostovi jednoho baru nebo jak naprosto profesionálně a úspěšně odrazují mladíka od sebevražedného pokusu.“

Pepa

„Už se těším, že budu moct prázdniny projezdit autem. Ve třetíku jsme totiž měli v rozvrhu i hodiny autoškoly, tak už jenom natankujeme a vyrazíme s kamarády do světa.“

Denis

Vojta a třída P3B

A DREAM COME TRUE

Zdeněk Kratochvíl a jeho příjemný hlas je známý pravidelným posluchačům rádia Impuls. Zdeněk však není pouze glosátorem „obyčejného“ života obyvatel Kalifornie. Důkazem toho je článek, který mu vyšel v USA a který se zabývá horkým konfliktem na Ukrajině. Text vydala zpravodajská agentura New America Media.

Zdeňkův životní příběh je určitě příkladem dobré praxe a může být ohromnou motivací pro všechny, kteří chtějí žít svůj nejen american dream... Je také povzbuzením pro všechny, kteří mají svůj vysněný cíl. Pro Zdeňka je jeho práce splněný sen, protože, jak říká: „... od dětství jsem chtěl dělat v rádiu a televizi. Oba cíle se mi splnily. Už jako malý kluk jsem si hrál na moderátora a pořád se nahrával na kazeťák. Celá rodina to musela poslouchat. Pak přišla puberta a můj hlas dostal pořádně zabrat.

Všichni spolužáci se mi smáli. Moje teta mi řekla, že v rádiu nikdy dělat nebudu, protože neumím pořádně mluvit a můj hlas zní strašně. Neodradilo mě to a naopak mi to dodalo motivaci. Později se můj hlas usadil. Tvrdě jsem na sobě zapracoval. Všichni, kdo mě tehdy kritizovali, mě dnes musí za trest poslouchat v rádiu.“

Možná vás následující řádky nadchnou, váš dosavadní život dostane nový náboj a uvědomíte si, že „anything is possible“.

Dobrý den všem v Euroškole, zdravím vás z Kalifornie. Čas od času si vzpomenu na krásné studentské časy... V nedavné době jsem se jen tak pro zajímavost díval na vaše stránky a zjistil jsem, že několik bývalých studentů se s vámi podělilo o své zajímavé životní příběhy. Rád bych vám poslal také ten svůj.

V letech 2000-2004 jsem pracoval jako moderátor Českého rozhlasu Regina (Praha), Českého rozhlasu Region (střední Čechy) a jako redaktor Radiožurnálu.

V roce 2005 jsem získal práci copy-writera (reklamního textaře) ve světoznámé reklamní agentuře Saatchi&Saatchi (pobočka Praha). Pracoval jsem na kampaních pro T-Mobile, Visa Card, Emirate Airlines nebo Procter&Gamble. Zahrál jsem si také v reklamě na T-Mobile po boku fotbalistů, jako jsou Baroš, Heinzl a Ujfalusi.

V letech 2005-2006 jsem byl redaktorem a vedoucím vydání ve Snídani s Novou. To byla neocenitelná zkušenost. Vybíral jsem témata do vysílání, zval zajímavé hosty, psal scénáře a poté řídil živé vysílání po boku režiséra.

V letech 2007-2010 jsem pracoval dál na Nově, ale to už v oddělení Self-promotion, které vyrábí upoutávky. Měl jsem na starosti natáčení velkých kampaní jako třeba Test národa Česko:Slovensko.

V roce 2010 jsem provedl zajímavý experiment. Rozhodl jsem se, že odletím studovat do USA. Tehdy mi bylo 31 a chtěl jsem realizovat svůj velký sen - studovat za velkou louží. Cítil jsem, že byl nejvyšší čas,

protože v pozdějším věku bych se už k tomu nedostal. O této zkušenosti jsem se chtěl podělit s českou veřejností. Odletěl jsem do San Francisca a zároveň se stal americkým reportérem Rádia Impuls. Nyní je to 3,5 roku a postupně jsem se stal součástí Impulsu, který pravidelně vysílá mé osobní postřehy, příběhy a zážitky z Kalifornie. Příspěvky jsou ve vysílání většinou každou neděli ráno ve Víkendovém magazínu, a to zhruba v 8:50 ráno. Točím reportáže také z různých velkých událostí. V prosinci 2013 jsem dokončil speciální certificate program in media communications na americké college. Ve studiu bych chtěl pokračovat dál. V rámci zmíněného studijního programu jsem chodil na hodiny jako: acting for the camera, broadcasting/announcing, broadcast journalism. Musel jsem se učit scénáře v angličtině nebo moderovat (improvizovat) před kamerou. Hodně mě to obohatilo.

Na konec přikládám také fotku ze studia televize CBS SF. Zúčastnil jsem se natáčení jedné show a seznámil se s moderátorem Frankem Mallicoatem (ikona mezi kalifornskými/americkými moderátory a sportovními komentátory).

Euroškolu zdraví

Zdeněk

Jelly Beans, Hell's Bells, Guinness and the like

Pokaždé, když překračuji Anglický kanál (Francouzi promínou, že dám z pochopitelných sympatií přednost anglickému zeměpisnému pojmu), vzpomenu si na první dojmy Karla Čapka z dvouměsíční návštěvy Britských ostrovů v roce 1924, které barvitě líčí v Anglických listech. V jedné z úvodních kapitol Čapek píše, že největším překvapením cestovatele je, najde-li v cizí zemi to, o čem stokrát četl nebo co stokrát viděl na obrázku. „Byl to překvapující objev, že Anglie je opravdu anglická.“ Pokaždé, když vkročím na Old Blighty, mám podobný pocit.

Nedokážu přesně vystihnout, co dělá Anglii Anglií. Jsou to různé maličkosti i ohromnosti, nelogičnosti i zarážející racionalita, tradice a konzervatismus i provokace a nekonformita. Je to prostě pestrý svět, který si nedělá moc starostí s tím, jak působí navenek. Nositelé těchto atributů jsou samozřejmě v první řadě lidé, kteří tuto zemi utváří a formují. A ti rozhodně netrpí pocitem méněcennosti, i když někdy působí příliš rezervovaně a odtaziť.

V červnu, v době těsně před letními

prázdninami, jsme se mohli s partou studentů Euroškoly aspoň na chvíli přesvědčit o pravdivosti výše uvedeného tvrzení. Vyšli jsme se na týdenní zájezd do Anglie, poctivě si odkroutili 18 hodin v autobuse, než jsme se dostali do francouzského přístavu v Calais, užili jsme si atmosféru na trajektu, kdy jsme se pomalu blížili k bílým doverským útesům, abychom se na pár dní mohli unést atmosférou jižní Anglie. Londýn, Oxford, Stradford, Stonehenge, Avebury, Salisbury, ale také hostitelské rodiny, ve kterých si studenti vyzkoušeli své jazykové dovednosti, a samozřejmě také zažili pár trapných momentů.

Předkládám vám pár reakcí na jednoduché a přímočaré otázky, které jsem položil několika účastníkům našeho zájezdu. Jedná se spíše o zkratku, mozaiku, kaleidoskopické střípky zkušeností, postřehů a pocitů. Takže směle do čtení!

Jaký byl váš nejsilnější zážitek?

Miloš: Anglické parky, muzea a galerie - neuvěřitelné kulturní bohatství, které je turistům a umělecky založeným návštěvníkům nabízeno zcela zdarma, univerzitní město Oxford, čistota

a žádné graffiti.

Jarka: Mým největším zážitkem a něčím, na co do smrti nezapomenu, byla celková atmosféra této země. Moc obdivuju, že lidé se tam vzájemně tolik neodsuzují a nezazna-menala jsem žádné projevy rasismu.

Vaše největší překvapení?

Jarka: Konkrétně v Londýně mě překvapil fakt, že jako celek nepůsobí vůbec historickým dojmem. Vedle opravdu historických památek jako například katedrály se do výšky tyčí skleněné paláce komerčních budov.

David: Nejvíce mě dostal Big Ben. Jak začal odbíjet..., no, ten kdo zná AC/DC Hell's Bells, tak rozhodně musel čekat, kdy právě začnou hrát. To byl přesně ten samej zvuk ... no váááá, to mě dostalo, super!!!

Miloš: Že je zde vše docela „malé“ - metro, domy, místnosti v bytech, a paradoxně MINI Cooper mi přišel jako docela velké robustní auto. A ještě jedna věc: umývadlo s kohoutkem na teplou vodu na jedné straně a na studenou vodu na druhé.

pokračování ze str. 4

Jelly Beans, Hell's Bells, Guinness and the like

Vaše největší zklamání?

Verča: Že jsme nestihli Madame Tussaud's muzeum voskových figurín.

Jarka: Nebyl čas si prohlédnout úplně vše, co bylo v programu, a příliš moderních staveb v Londýně.

David: Nejvíce zklamaný jsem byl nejspíš z Londýnského oka. Všechno bylo sice pěkné, výhled úžasný, ale příliš mnoho lidí. Cestovní průmysl ve své nejryzejší podobě.

Co jste v Anglii jedli a pili?

David: V Anglii jsem jedl ... co to bylo ... ty jejich chipsy snad s každou příchuť. A samo-zřejmě jsem musel ochutnat fish and chips, to by jinak nešlo.

Jarka: Pokud pojedete do Anglie, vezměte si s sebou větší finanční obnos, protože levně se tam k jídlu dají koupit jen sladkosti a pamlsky - ty bohužel tvořily většinu mojí denní stravy. S pitím to bylo mnohem lepší, voda byla vcelku všude.

Miloš: Lupínky s worcestrovou a víno-octovou příchuť a samozřejmě Guinness.

Terka: Zdá se mi, že lidé v Anglii nevidí v jídle

a pití smysl života. Takže podle toho vypadá jejich dennodenní strava - fastfood, fish and chips, jen tak rychle něco zhltnout a dělat něco zajímavějšího. Docela se mi tento přístup líbil.

Stela: Jelly Beans - zajímavé je, že ty nejnhusnější příchutí (zvrátky, žížaly, zkažený sýr a soply z nosu) jsou ty nejdražší.

Jaký na vás udělala dojem hostitelská rodina?

Miloš: Velice dobrý, myslím, že i my jsme pro ně byli objevem. Povořit se ve dvacetiletém jaguaru s interiérem v bílé kůži byl také zážitek. Takové lidové vozítko.

Jarka: S bydením jsem si dělala největší starosti, i když to byly jen tři noci. Pokoje byly zařízeny velmi hezky a měly jsme dokonce vlastní koupelnu. A jako bonus dvanáct koček a dva psy.

Terka: Po nekonečném kodrcání auto-busem jsem se do rodiny těšila a doufala, že budu mít pohodlné postele. Když jsme dorazili do Oxfordu, přijel si pro nás milý usměvavý pán, okamžitě nám pomohl s kufry a my se mohly pohodlně usadit do auta. Málem jsem si sedla na místo řidiče, protože jsem si neuvědomila, že v Anglii se jezdí vlevo.

Zažili jste nějaký trapas?

Miloš: Naštěstí žádný nebyl.

Verča: Bohužel žádný nebyl.

David: Největší trapas byl tehdy, když mi v rodině otec vysvětlil, jak staví barák. No, z celého vyprávění jsem pochopil, že nemá moc času a že to jde pomalu. V jeho očích jsem musel vypadat jak blbec, který jen přikyvuje.

Jarka: Přijely jsme večer a po krátkém seznamování jsme hned ulehly do postele.

Druhý den jsme ale zjistily, že nám nejde splachovat záchod a jelikož mě osobně to vadilo nejvíce, ptala jsem se paní hostitelky, jestli je s ním všechno v pořádku. Ona to šla spolu s námi zkontrolovat a naprosto bez problému spláchnula (v Anglii holt mají jinou mechaniku než my) a ještě mě nezapomněla s úsměvem oslovit: „Silly girl“. Splachování si už budu rozhodně pamatovat.

Jaké byly vaše dojmy z nákupů?

Jarka: Od nákupu suvenýrů až po nákup oblečení a šperků. Ceny jsou v Londýně prostě úžasné. Lituji, že jsem si nekoupila více věcí, ušetřila bych v porovnání s českými cenami. Největší radost jsme doma nakonec měli z pravého anglického čaje, tomu se žádný jiný nemůže vyrovnat. Z oblečení mám samozřejmě radost taky, ceny i kvalita jsou prostě skvělé.

Verča: Jedním slovem: Primark.

Stela: Čtyřmi slovy: Chci Primark v Česku!

Čhtěli byste se do Anglie někdy vrátit?

Proč?

Jarka: Do Anglie se plánuju vrátit, a to hned z několika důvodů (např. kvůli památkám, muzeím a galeriím, co jsme naneštěstí nestihly; kvůli nakupování; a aby Anglii viděla i moje mamka, která sdílí cestovatelské zájmy). Co se týče památek celkově, v Londýně se mi nejvíce líbil Tower Bridge a ve Stratfordu nad Avonou dům, kde se narodil William Shakespeare. Návštěva Stratfordu mi udělala velkou radost, už kvůli tomu, že jsem Shakespearova fanynka. Ceny vstupného se mi zdály občas přehnaně vysoké (London Eye, The London Dungeon, ...), ale co bychom neobtěžovali pro zážitek. Pokud se naskytne další příležitost jet se školou do zahraničí, určitě se znovu zúčastním.

Tomáš & his crew

VIVA MÁLAGA!

Milí Euroškoláci, rádi bychom se s vámi podělili o krátké shrnutí našich dojmů ze stáže, kterou jsme díky Euroškole a mostecké společnosti NorthCom, s.r.o. absolvovali ve španělské Malaze.

Na úvod bych řekl, že když jsme po tradičním čekání na letišti a 3 hodinovém letu dosedali na letiště v Malaze, mísily se v nás pocity zvědavosti, nedočkavosti na moře a všudypřítomné slunce, ale i přesto, že jsme někteří už podobnou stáž absolvovali, také obav z toho, co nás čeká v práci.

Po příletu si nás vyzvedla koordinátorka stáží sympatická paní Vančová z agentury Ekipeuropa, která se o nás po celý měsíc úžasně starala. První den jsme se zabydlovali v našem novém domově, prostorném bytě v centru Malagy. Od paní Vančové jsme dostali potřebné instrukce a rady na další dny a vyrazili jsme pracovat.

Byli jsme rozděleni na 2 skupiny, v první skupině jsme byli čtyři a pracovali jsme v tříhvězdičkovém hotelu Posadas de España, nedaleko Malagy. Ve druhé skupině byly 2 účastnice, které zaujaly místa v cestovní kanceláři Viajes Triunfo, sídlící v blízkém letovisku Torremolinos.

Před odletem na předvýjezdové schůzce nás paní Mgr. Koutská ukliďovala tím, že čím více na jih ve Španělsku jste, tím více jsou tamní lidé přátelštější. Neopovažujeme se tvrdit, že to tak platí vždy, ale v našem případě tomu tak jednoznačně bylo. Na obou

pracovištích nás vřele přivítali a všechno nám i několikrát denně vysvětlili a na naše „gracias“ vždy jen spolu s úsměvem odvětili „de Nada“.

I díky tomuto přístupu našich upovídaných a přátelských kolegů z nás postupem času obavy opadly a my se úspěšně začlenili do provozu jak v hotelu, tak v cestovní kanceláři. Můžeme říct, že to byla neoceňitelná zkušenost. Vyzkoušeli jsme si mnoho činností, v hotelu jsme na večerní směně obsluhovali hosty nebo zaskočili na recepci, na ranní směně si dívky vyzkoušeli práci pokojových, naopak já - Marek s Tomášem jsme se starali o chod restaurace při snídaních, ale také například kontrolovali technický stav pokojů a mnoho dalšího. Dívky v cestovní kanceláři se naučily pracovat s rezervačním portálem, komunikovaly s klienty, vyřizovaly telefony, kontrolovaly

letenky a vyhledávaly lety, třídily katalogy a vykonávaly další práce v administrativě.

Samozřejmě nesmíme vynechat náš volný čas, který nám vyplnily hlavně skvělé víkendové výlety organizované paní Vančovou. Ať už v bělostném historickém městečku Mijas, které je plné památek, ale také například oslů, kteří zde obstojně zastupují funkci taxi služeb. Zde jsme také měli možnost zhlédnout ukázkou tradičního tance flamenca. Následovaly výpravy na pevnost Alcazaba, která se tyčí nad celou Malagou, nebo do Picassova muzea. Milé bylo, že pro nás byla také přichystána malá párty na pláži, kde jsme se seznámili se stážisty z Rumunska či Moldávie. Samozřejmě jsme podnikali také výlety „na vlastní pěst“, a to především na pláž nebo do centra za nákupy.

Měsíc utekl jako voda a nám přišlo, že máme za sebou spíše tak 2 týdny. Jak nás všichni vřele přivítali, tak se s námi také loučili. Čas strávený v Malaze jsme si užili, ale zároveň jsme se hodně naučili. Věříme, že získané zkušenosti v budoucnu určitě využijeme.

Závěrem bychom už jen rádi poděkovali všem, kteří nám pomohli, paní ředitelce Mgr. Kašparové a naši bývalé třídní učitelce paní Mgr. Koutské, ať už za krásné pozdravy z Čech či pomoc při přípravě na stáž.

Diana, Daniela, Michaela, Monika, Tomáš a Marek.

Na zkušené v Braniborsku

Nastal duben, byly jsme na konci prváku a ve škole dostaly nabídku vycestovat na měsíční odbornou stáž do Německa. K našim sousedům sice jezdíme občas s rodiči nebo se školou, ale to je vždy jen na den a pak zase tradá domů. Terka a Janča, naše kamarádky ze druháku, už na stáži loni byly, vrátily se nadšené a jedou zase.

Rozhodujeme se, zda zvládneme celý měsíc pracovat a žít v cizině. Máme za sebou téměř rok studia němčiny, ale víme, že ještě „nešprechtíme“ perfektně. Obáváme se také toho, zda obstojíme v práci, která nás v hotelích a penzionech čeká. A co naši budoucí kolegové? Co to bude za lidi? A co holky ze třídy? Nepůjdeme si po týdnu na nervy? Kdy že se odjíždí? V pátek TŘINÁCTÉHO! Není to nějaké znamení? Občas nás z přemýšlení bolí kebulé, ale jsme holky statečné, věříme si, balíme a vyrazíme! Čekaly nás čtyři nové domovy ve městech Cottbus, Guben, Neupetershain a Burg.

Teď už jsme zpátky doma, zúročily jsme své praktické i teoretické vědomosti ve všech hotelových střediscích. Pracovaly v restauracích při obsluze hostů, na housekeepingu během přípravy pokojů pro hotelové hosty a v kuchyních při úpravách pokrmů německé národní kuchyně.

A jak s odstupem naší stáž vidíme?

Měsíc jsme byly mimo ČR a náš domov, někde, kde jsme to vůbec neznaly. Pracovaly a bydlely jsme v hotelu Waldow. Náš den začínal budíčkem okolo osmé a po snídani jsme se vrhly do práce v housekeepingu. Každá z nás dostala na úklid svůj úsek pokojů. Na starosti nás měla paní Lydia, která s námi komunikovala ruštinou, němčinou a lámanou češtinou :)

Ve volném čase jsme jezdily na kolech po okolí hotelu, sledovaly na notebooku filmy, no prostě jsme relaxovaly podle počasí a nálady.

Náš měsíční pobyt v Německu byl velmi přínosný. Naučily jsme se nové věci, poznaly nové prostředí, zažily spoustu dobrodružství

a zábavy. :) Byl to krásný měsíc, na který nezapomenu.

Líza

Když jsme uviděly poprvé náš hotel, nechtělo se nám věřit, že v takovém přepychu budeme bydlet a pracovat. Zpočátku jsme se bály, co nás vlastně čeká. Všichni na nás byli ale moc hodní, a to i přes to, že jsme s němčinou zpočátku bojovaly. Příjemný a ochotný kolektiv, kterým nám vždy pomohl, když jsme potřebovaly. Obsluha v restauraci, housekeeping a pomoc v kuchyni - to byla naše práce.

V úterý a ve středu jsme měly volný den. Ve středu jsme jezdily na výlety organizované paní Angelikou Jahn, manažerkou projektu a naší „druhou maminkou“, která se o nás starala po celou dobu stáže. Navštívily jsme s ní Berlín, planetárium a knihovnu v Cottbusu a viděly spoustu zajímavého. Měsíc utekl jako voda. Rády na naši první zkušenou ve světě vzpomínáme a všichni naši noví přátelé nám moc chybí. Byla to doba, kdy jsme se naučily, co je to práce a samostatnost.

Hanka a Viki

Na zahraniční stáži v hotelu Waldow jsme se přesvědčily, že život není peříčko. Práce nebyla vždy příjemná ani lehká. A mentalita lidí, se kterými jsme musely dennodenně pracovat a vycházet, nám byla někdy na hony vzdálená.

Pobyt v Německu měl i své světlé stránky. Ve volném čase jsme podnikaly výlety do polského městečka Gubin na zmrzlinu, do Cottbusu na nákupy nebo jsme trávily příjemný čas v hotelovém wellness centru.

Myslíme, že to byla zkušenost, která nás připravila na tvrdou realitu všedního života.

Pája a Natálie

Focení, žádný stres

Kdyby někdo dostal do ruky bez jakéhokoliv vysvětlení „foťák“ a bylo mu řečeno, ať do týdne přinese pěkné fotografie, asi by to dopadlo tragicky...

Po několika hodinách seznamování se s fotoaparát, které nám ležely na školních lavicích, jsme byli schopni vyrazit do ulic, přírody, opuštěných budov a jiných míst k pořízení zajímavých snímků.

Některé procházky po místech s cedulí „vstup zakázán“ by se neobešly bez potvrzení, že se nedopouštíme žádného vandalismu, pouze umělecké činnosti. Každý z nás se zaměřil na focení toho, co mu nejvíce vyhovovalo a k čemu měl blízko. Někdo se musel brodit přes potůčky či prolézat skalkami a křovím. Jiný se setkal s lidmi, kteří nemají pořádnou střechu nad hlavou a musejí přespávat v opuštěných továrnách...

Většinou se ale vše obešlo bez komplikací. Občasné chvíle napětí se našly. Takové ty, kdy jste celí strnulí a čekáte, až se zpoza tmavého rohu tiché místnosti plné bordelu a jakéhosi šustění na vás někdo vyběhne... ale i krysy mají svá obydlí. Nebo se setkáte s opuštěnou rakví. Chodit na tato místa samotní není nejlepší nápad. Proto jsme vycházeli do terénu ve skupinkách. On si pak i člověk užije více legrace. Z naší party se našli i odvážlivci, kteří šli do rozhovoru s neznámými dělníky, a pořídili tak opravdu prvotřídní fotografie. I učitelé žasli!

Chťít, jít, fotit. Toho jsme se drželi. Po skončení projektu jsme vyhodnotili naše práce. Pár skvělých momentek či předem připravených kompozic a jiných fotek jsme společně vybrali a instalovali na chodbě školy. Snad se budou líbit

třída P2A, obor Informatika a reklama

Uspějeme? Stojí před námi velká zkouška, celý jeden měsíc v cizí zemi, s cizími lidmi a cizím jazykem. Při loučení s našimi učitelkami a paní ředitelkou z místa, kde vykonáváme naši misi, nám dochází, že už to vlastně začíná! První dny jsou těžké, nikoho neznáme, nevíme, komu můžeme věřit. To vše se ale během chvíle mění. Personál hotelu Seegraben v Cottbusu je úžasný! Rozumí naší situaci a se vším nám pomáhá. Od mytí nádobí, přes krájení všeho, co se v kuchyni nachází, se dostáváme k přípravě pokrmů SAMO-STATNĚ!

Cottbus je krásné město, takže ani volným časem nemrháme a objíždíme ulice křížem krážem na kolech. Ve slunných dnech se chodíme koupat a opalovat k místnímu rybníčku. Ani déšť nás nezastavuje a vydáváme se do centra na velké nákupe.

Je nám moc líto, že na praxi v cizině už můžeme jen vzpomínat, strašně rychle vše uteklo a jsme zpátky u svých rodin a přátel. Německu jsme zavázáni, přineslo nám krásné zážitky, poznatky a hlavně báječné kamarády! Uspěly jsme!

Jíťa, Olinka, Terka, Klárka

Turist'ák v Chorvatsku

Jedním slovem paráda! To se přece vědělo dopředu, že náš zájezd na Makarskou riviéru bude boží, ne? A taky byl. Úvodní pětihodinové zdržení někde u Pejřimova nás nemohlo rozhodit!

Druhý den kolem poledne už jsme totiž dorazili do Igrane, do hotýlku asi 50 metrů od pláže. Všichni skočili okamžitě do vody a velká vychutnávačka mohla začít. Pořád jsme mysleli na ty „zoufalce“ ze třídy, kteří s námi nemohli jet. Opravdu škoda a životní omyl, děcka.

Znáte to: slunce pálí, cikády řvou, průzračná voda hladí, na dece tě pořád někdo „votravuje“ s postřehama a vejšplechtama, že se nedá ani pořádně usnout a musíš se furt smát. Vlastně nám „patřilo“ pobřeží od Drašnice po Živogošče. Pět kilometrů opuštěných oblázkových i skalnatých pláží, kde bylo nádherné se jen tak procházet, sedět, pozorovat vlny, delfíny, západ slunce...

Jen těžko lze říct, co bylo na kurzu nejlepší, teda kromě toho, že jsme na něm byli MY. Mnozí to asi vidí po svém, ale pro nás byl super každý den! Procházky, koupání, lezení, výšlapy do hor, večírky na balkoně, výlet do města, noční ohně, letní lásky...

Myslím, že na tenhle zájezd budeme všichni vzpomínat celý život.

třída P3B, obor Bezpečnostní služby

Setkání po letech, které potěší

Co se vám vybaví, když se řekne jméno Daniel Zahrádka? Nám, vyučujícím Euroškoly, jednoznačně absolvent naší školy z roku 1999.

V současné době je Dan renomovaný fotograf mnoha českých krás. Před jeho objektivem se objevují Aneta Vignerová, Gábina Partyšová, Eliška Bučková, Celeste Buckingham a další nádherné ženy, které Dan dokáže zachytit jako bytosti nadpozemsky krásné. Některými médii bývá také charakterizován jako „nejhezčí český fotograf“.

S Danielem jsem se vídala po celou dobu jeho studia na hodinách němčiny. Nejspíše jsem byla zaslepena správnými tvary skloňovaných přídavných jmen a členů, a tak jsem jeho fotografický talent tehdy bohužel neměla možnost rozpoznat.

Opět se mi potvrdilo, že hezká setkání přicházejí, když je člověk nejméně očekává. S Danielem jsme se po letech potkali při příležitosti Křtu kalendáře Morris 2014 v Novém Boru. Popovídání to bylo krátké, ale velmi milé. Mojí prosbou, přispět do školního časopisu Euronoviny, jsem Dana přinejmenším zaskočila, protože jeho okamžitá reakce byla: „No, to si musím rozmyslet.“ Po několika e-mailech jsme se však domluvili na rozhovoru a já jsem za to velmi ráda.

Dane, jak se „zrodil“ váš vztah k fotografování? Kdo vás k němu přivedl?

Doma jsme měli starý zřetebitý fotoaparát - středofórmát, se kterým jsem si často hrál. V 17 letech jsem si koupil nejlevnější knihu o fotografii a především o technice. Pak jsem se dostal k první zrcadlovce a fotil a fotil. Vše kromě lidí, skoro nikdo o tom nevěděl, ještě na film a fotky jsem dával vyvolávat. Obrovskou krabici mám ještě někde schovanou, raději se na to koukat nebudu :-)

Měl jste nebo máte nějaký fotografický vzor?

Neměl. Mě baví ten proces a výsledek, to je vše. Pokud něco sleduji, tak fotky z NY nebo

Milána. Pokud mám vyslovit jména tak Mario Testino, Peter Lindbergh.

Musel jste na cestě za dobrou fotografií překonat nějakou překážku?

Nemyslím si nebo nevím o žádné nevládnutelné překážce. Někdy není úplně příjemné fotit například uprostřed silnice v 35 stupních, ve skleníku nebo na střeše, ve vodě nebo balancovat na skále. Ale většinou je to velmi příjemná práce.

Co nejkrásnějšího jste při fotografování zažil?

Pokud fotím to, co se mi líbí - ať už lokace, styling, modelka, výsledek je na mně a mám úplně volnou ruku. To je to nejkrásnější. A samozřejmě, když je za to i dobře zapláceno.

Někteří fotografové říkají, že kdyby měli lepší vybavení, tvořili by lepší fotografie? Máte také ten pocit?

Dobrý foťák a dobrá světla nedělají dobrého fotografa. Tady v Čechách platí: čím víc světla, tím víc fotograf. Já nejraději fotím bez světla nebo maximálně jedno světlo, základní pevné objektivy, zrcadlovka fullframe. Dobrá fotka se dá udělat i na iphone.

Je pravda, že zpracování fotografií (retuše a úpravy) jsou v poměru 1:1

k focení?

Ano, určitě. Dají se dělat divy, záleží od fotografie. Poměr 1:1 se mění nahoru dolů. Fotografie se upravují v podstatě všechny, zároveň špatnou retuší se dá výsledek zkazit.

Vystavujete také?

Myslím, že nemám co. Věnuju se plně komerční fotografii a na volnou tvorbu nemám čas a ani mě to zatím moc neláká. Nemyslím, si že mám právo někomu něco ukazovat, jako umění.

Dá se fotografováním užít?

Sto procentně, některé denní honoráře jsou v částkách běžných měsíčních platů.

Máte nějakou fotografii, které byste se nevdal?

Snad jen fotografie mojí dcery (momentálně sedmileté).

Koho byste rád fotografoval? Máte nějaký nesplněný fotografický sen?

Musel bych vyjmenovat desítky světových celebrit.

Hovoříme spolu začátkem srpna, léto je v plném proudu, jak jej trávíte?

Pracovně. Mám jen 14 dnů volna, týden mám už za sebou. Fotím zrovna dva kalendáře a standardně fashion story do časopisů.

Jedním z našich studijních oborů je Informatika a reklama. Myslíte, že bychom vás mohli pozvat do školy na krátkou besedu?

Vám si nedovoluji odmítnout.

Jak vzpomínáte na Euroškolu?

Dobře, bohužel jsem nebyl zrovna moc hlavou ve škole, no někdy i nejen hlavou. Jsem ale důkaz toho, že i ne úplně vzorný student může v něčem uspět. Nikdy nikoho nepodceňovat.

Děkuji mockrát za váš čas a přeji nadále spoustu inspirativních „objektů“, stále dobré světlo a ať se vám podaří zachytit všechny krás(k)y světa.

Taky vám moc děkuji, byla jste nejlepší učitelka na škole, přirozená autorita, musel jsem se vše opravdu naučit. Němčinou se nedalo jen proplout a někdy bohužel až napodruhé.

redakce a Dan

EUROŠKOLA JE NOSITELKOU TITULU Střední škola roku Libereckého kraje 2014

Soutěže o nejlepší střední školu roku, kterou organizuje Česká studentská unie, jsme se poprvé zúčastnili ve školním roce 2012/2013 a obsadili druhé místo. Letos nás vaše hlasy vynesly na místo první!

V této stále respektovanější anketě jde o průzkum mezi studenty a absolventy středních škol v České republice, jak se jim na jejich střední škole studuje nebo studovalo. Každý hlasující má celkem pět hlasů, přičemž se mohou uplatňovat i hlasy negativní. Impulsem ke vzniku projektu StředníRoku.cz byl podle organizátorů fakt, že v České republice neexistuje žádný žebříček, který by srovnával střední školy podle kritéria z pohledu studenta. Takové vnímání je podle organizátorů zásadní a velmi vypovídá o kvalitě dané střední školy.

Proč mají studenti naší školu rádi?

1. Super učitelé a skvělá komunikace s nimi
2. Zajímavé předměty
3. Skvělé a zábavné vysvětlelní učiva

4. Dobré jazykové vzdělání
5. Odborné stáže v zahraničí
6. Dobře vybavené učebny
7. Možnost používat notebook a tablet v hodinách
8. Exkurze a výlety
9. Studentská rada-poradní tým vedení školy
10. Nejlepší kantýna na světě (žebříček sestaven z anket žáků maturitního studia)

Spokojenost se školou vyjadřují i naši dálkaři. Co ve škole oceňují?

1. Možnost doplnit si vzdělání
  2. Učitelé umí dobře vyložit látku
  3. Finančně dostupné studium
  4. Vstřícní učitelé
  5. Studijní materiály a klasifikace na internetu (žebříček sestaven z anket posluchačů dálkového nástavbového studia)
- V novém školním roce se hlasování opět zúčastníme a věříme, že společně prvenství obhájíme!

Good bye, Euroškolo, aneb Dálkařky se loučí

Milí vyučující,

dovolte nám, abychom se s Vámi touto cestou rozloučily a poděkovaly za veškerý čas, který jste nám věnovali nejen u maturitních zkoušek, ale hlavně během celých tří let našeho studia na Euroškolce.

První chvíle nebyly zrovna procházka růžovým sadem, musely jsme si osvojit techniku učení a vše skloubit s našimi rodinami a prací. Myslely jsme si, že tři roky je neuvěřitelně dlouhá doba. Z málo početné skupiny, která nastoupila do prvního ročníku, jsme nakonec zbyly jen my. Je nás tolik, že se vejdem do jednoho auta. Dnes si říkáme, jak rychle to uteklo. Škola se stala součástí našeho každodenního života, rozhodně nám bude chybět.

Faktem je, že Vy všichni, kteří jste nás připravovali na finální zkoušku, si zaslužíte veliký DÍK.

Paní Bayerová, děkujeme za Vaši péči vycházející z pozice třídní učitelky. Více takových chvil, kdy jsme zašly do restaurace na večerí, a povídali si i o věcech, které se školou nespojují. A díky Vám i za Vaši trpělivost a snahu nás co nejlépe motivovat. Jste báječná učitelka, která rozumí své práci a je vidět, že ji máte ráda.

Paní Pilecká, věřte, že my patříme k té skupince studentů, kteří by Vám koupili letenku i se zpáteční cestou. Máte schopnost strhnout posluchače ke společné diskuzi. Ekonomika pro nás nebyla pouhým učením se nepřeborného množství faktů, ale i příjemně strávené chvíle.

Paní Pastorová, klobouk dolů před schopností učit něco tak těžkého jako je účetnictví. Myslíme si, že jste vychovala pár potenciálních účetních. Vaše shovívavost a trpělivost nezná hranic. Jednou z Vašich předností je také spravedlnost. A proto i Vám děkujeme za vše, co jste nás naučila.

Paní Hostinská, Vaše hodiny byly vždy nabitý energií. Kolikrát jsme odcházely naprosto vyštavené, a to jsme neřekly ani slovo. Od prvního do druhého zazvonění jste mluvila, psala a vysvětlovala. S čísly to opravdu umíte.

Pane Glasere, měl jste to s námi těžké. Kdyby vše v životě fungovalo tak jako u Vás na hodinách. Za každou vyřčenou hloupost udělena pochvala s vysvětlením, jak to má být správně. Styl, kterým vedete své žáky, je naprosto úžasný, s Vámi musí mít každý student angličtinu rád.

Pane Dytrychu, je nadmíru jasné, že méně početnou skupinu z jedné třídy už mít nebudete. Pro Zuzanu bylo přínosné mít individuální výuku

a zároveň si toho velmi cení. Při hodinách se nejen dost podstatných informací dozvěděla, ale mnohokrát se i pobavila.

Pane Kuběji, co si budeme nalhávat. Počítačové geniové nejsme, ale Vy jste nám dokázal vždy poradit tak, abychom byly schopné zvládnout to, co se po nás požaduje. Kolikrát jsme si při hodinách pěkně vyhrály a na seřazování měsíců v roce asi také nezapomeneme.

Ostatním učitelům, kteří nás měli jen krátký čas, děkujeme také, protože fakt, že jsme se dostaly k maturitě, svědčí o schopnostech všech učitelů předat vědomosti nám studentům v takové míře, abychom je byly schopné správně použít. Díky patří i paní kantýnské, která hýřila každý den dobrou náladou. Pravdou je, že pokud potkáme člověka, který má pozitivní energii, začneme se více usmívat i my.

Paní feditelka a další osoby, které se podílejí na vedení školy, jsou lidé na správném místě, protože bez dobrého vedení by škola nemohla fungovat tak dobře. My, čerstvé absolventky dálkového studia, jsme dokonce přesvědčeny, že Euroškola patří k absolutní špičce středních škol v ČR.

Vám všem přejeme do budoucna hodně sil a samé ctihodné studenty.

Se srdečným pozdravem studentky dálkového studia

Denisa, Hana, Jitka, Pavlína a Zuzana

AKTIVITY - EXKURZE - TURISTÁKY

ZÁŘÍ - odborná praxe 4. ročníků; Lužické hory: adaptační kurz; Doksy: taktické cvičení IZS „HYNEK“; Litoměřice „Po stopách K. H. Máchy“; Jizera: vodácký kurz

ŘÍJEN - Praha: Coca Cola; Mariánské Lázně: soutěž Mistr kávy junior; Praha: exkurze Letiště Václava Havla + výstava Design; Česká Lípa: HZS Česká Lípa; Vranov: airsoftový trénink; Hamr na Jezeře: Báňská záchranná služba; Litoměřice: Klášterní vinné sklepy; Euroškola: projekt Ida; Euroškola: studentské předčasné parlamentní volby; Česká Lípa: kino Crystal „Hořící keř“; Zákupy: fotbalový turnaj Pohár Josefa Masopusta; Euroškola: kurz pro seniory - „Počítače a komunikace po internetu“, „Dějiny kultury a umění“, „Trénink paměti“

LISTOPAD Mladá Boleslav: exkurze Škoda Auto; Dětenice: exkurze pivovar a hotel; Mnichovo Hradiště: pivovar Klášter; Euroškola: školní kolo soutěže ve finanční gramotnosti; Euroškola: okresní kolo v pišQrkách; Euroškola + Nowaco: seminář o výrobcích studené kuchyně; Česká Lípa: sálová kopaná; Euroškola: interaktivní Den otevřených dveří; Česká Lípa: návštěva úřadu práce

PROSINEC - Brno: soutěž Mistr kávy junior; Česká Lípa: CTT soutěž o nejhezčí a nejchutnější vánoční cukroví; Liberec: Severočeské muzeum „Hořící synagogy“; Německo - Drážďany: Vánoční trhy a historie města; Euroškola: školní kolo soutěže Finanční svoboda; Euroškola: školní kolo recitační soutěže; Euroškola: školní kolo Olympiády z českého jazyka.

LEDEN - Francie: návštěva Evropského

parlamentu ve Štrasburku; Česká Lípa: návštěva Oddělení hlídkové služby MP Česká Lípa; Rokytnice nad Jizerou: LVVZ; Česká Lípa: městská knihovna; Euroškola: školní kolo Olympiády v němčině; Česká Lípa: návštěva K-centra; Nový Bor: Parkhotel ++++ Morris; Česká Lípa: KD Crystal + hotel Merkur - maturitní plesy tříd P4A, P4B, H4

ÚNOR - Hradec Králové: veletrh GASTRO; Praha: školení Od keře až k espressu; Euroškola: diskuze k novému logu města; Česká Lípa: návštěva K-centra; Praha: veletrh TOP GASTRO; Praha: Pražský hrad a Staré město návštěvnické průvodcovské činnosti; Česká Lípa: florbal; Euroškola: okresní kolo soutěže SAPERE - vědět, jak žít; Euroškola: školní kolo Olympiády z angličtiny; Česká Lípa: Libertin okresní kolo recitační soutěže; Liberec: krajské kolo Olympiády v němčině; Česká Lípa: okresní kolo Olympiády z češtiny

BŘEZEN - Česká Lípa: návštěva redakce Českolipského deníku; Česká Lípa: návštěva oddělení hlídkové služby MP Sever Česká Lípa; Praha: celostátní kolo soutěže SAPERE - vědět, jak žít; Euroškola: beseda s redaktorkou Městských novin; Česká Lípa: florbal

DUBEN Euroškola: beseda s poslancem PČR Mgr. Janem Farským; Stráž p. Ralskem: exkurze do věznice; Euroškola: celostátní online soutěž Němčinář roku; Euroškola: Jeden den žákem Euroškoly; Euroškola: Den Země - úprava okolí školy; Euroškola: Den Země - úprava městských ploch; Euroškola: projekt Holocaust očima pamětníků II pro žáky ZŠ; projektová výuka: kurz Fotografie

KVĚTEN - Euroškola: beseda s europoslancem Ing. Janem Zahradilem; Praha: hotel Hilton; Pardubice: soutěž Mistr kávy junior; Hamr na Jezeře: nácvik záchranné akce; Liberec: ŠUTR - horolezecká stěna; Česká Lípa: charitativní akce Květinový den; Česká Lípa: slavnostní předávání maturitního vysvědčení na Městském úřadu v České Lípě

ČERVEN Anglie: Londýn + Oxford: poznávací zájezd; Praha: Mistrovství ČR ve finanční svobodě; Euroškola: přednáška „Problémy v gastronomii“ s vrchní inspektorkou ČOI; Česká Lípa + Zákupy: cyklistický výlet; Želízky: turistický kurz; Vltava: vodácký kurz; Liberec: iQLANDIA; Chřibská: kurz sebeobranu; Ostrov u Děčína: kurz přežití v přírodě; Chorvatsko: turistický kurz; Praha: Olympijský den v Troji; školní výlety: Liberec iQLANDIA, Sloup v Čechách, Doksy, Jablonné v Podještědí

ČERVENEC - SRN: Cottbus, Neupetershain, Burg, Guben - odborná stáž

